

16 gener de 1913

LA VEU DE C

PRIMERA MEDALLA: BARCELONA 1907

TALLERES : Carrer Sarrià, 88

es coses d'art, mereix que'n s'ocupe'm ell de manera a que no dona lloc certament l'obra exposada.

Finalment, acabarem la llista dels nostres comentaris que hem volgut fer, procurant posar de relleu en cada un de ells, les corrents distinsets que s'entreveuen dins la nostra pintura jova intentant a parlar d'els escultors; y aquí, la feina serà breu certament, car llevat den J. Borrell Nicolau y den Monegal, qui exposa per primera vegada les seves escultures, cap més dels escultors associats, han pogut concorrer a l'Exposició d'enguany.

Les obres den Borrell Nicolau, son en el conjunt y generals tendencies de la escultura jova de Catalunya, un extremitg entre lo sensitiv y lo ralhonat. Per això, aixís en les seves hermoses testes, com en aquest relleu que reproduim, com en el Retrat, s'hi fusionen de la més bella manera, els elements expressius y constructius.

Coneixedor de l'ofici, estudiós y en camí de formarse una sólida base de coneixements necessaris, en Borrell Nicolau, mostra en aquesta exposició obres que per les iniciacions que porten ens el fan comptar ja com a un dels escultors de la nova pleya.

En canvi, l'Esteve Monegal, mostra en les seves dues estatuetes, un caamí dedicat envers lo constructiu. Es un començar el d'aquest escultor, que'n ve a dir què l'Esteve Monegal es un d'aquests arquitectes edificadors de bells cossos humans, com en Clarà ens ha ensenyat a ser entre nosaltres. Es en Monegal dels del credo de la Rahó. Edifica, no pasta; construeix, no forma.

Aquestes breus paraules a la seva obra creiem que son lelogi millor per un estatuaire.

COMPRO
Y
VENDA
DE
ANTIGUITATS

GRANS TALLERS

C. M.

Hospital, 49, principi

P. REI

Tallers:

CARRE
ARGÜE

DESPATX: PASSEIG DE GR

aquesta intuïció, ha d'acompanyar al ver artista, aquesta facultat de generalizar.

Això es y serà lo clàssich en totes les èpoques.

Considerem, donchs, tot impresionisme com un art inferior, sensual, esclau, limitat de concepció y de forma, buit, y, per lo tant, insuficient.

J. TORRES-GARCIA.

L'Exposició de Miniatures Perses a càr Dalmau

Aquesta nit, de deu a dotze, tindrà lloc a les Galeries Dalmau, l'inauguració de la interessantissima exposició de miniatures perses y art persa en general, haventse recutit ab tal motiu, una sèrie d'exemplars d'aquest art, com en poques ocasions podrem veure a Barcelona.

Es una manifestació artística d'un alt interès la que avui ha d'inaugurarse, ab la qual el moviment artístich de Barcelona hi guanyarà grans prestigis.

Allhora y junt amb les hermoses miniatures que en Dalmau ha portat de París, coneixerem l'obra primorosa d'un moderníssim miniaturista català.

A l'inauguració de tan interessant manifestació artística hi han sigut convidades les personalitats més ressortints del nostre món intel·lectual, y es seguir que l'acte revestirà veritable importància.

Ens felicitem de l'Exposició y per ella donem mercès al antiquari Dalmau.

productors, d'un gran interès, més l'absència absoluta de gravats, l'estudi dels caràcters artístichs, les derivacions y filiacions de les formes; tot aquest garbell de coses interessants, no essent del propòsit del autor de les obres citades, es feina que queda poca fer y que s'ha de fer clam a resultat de la Exposició, per dignitat nostra.

Es tristíssima la maravella, ab que'l's intelligentíssims directors del Museu de la Cambra de Comerç de Lió rebien, fa pochs anys, la Collecció de Puntes den Pascó. Una altra col·lecció que la nostra miseria civil se'n enduya, un tresor que difícilment tornarem a tenir, ben seriat com era.

En el pròlech del magnífich àlbum que publica el Museu de Lió, al cap d'un any escàs de comprar la col·lecció, el comentarista se corprén de tanta riquesa ignorada, de tanta maravella, fora del alcanc dels estudis fins aleshores dutis a terme; y diu ique acàs Catalunya pot portar, a la discussió que sobre l'antiguitat de les puntes al coixí sostenen Italia y Flandes, proves de més antiguitat que l'una y l'altra d'aquestes nacions.

Després d'això ja's parla de puntes catalanes. En Migeon en les seves «Arts du Timi» les critica a la lleugera, sense saberne res més sinó que son molt belles, pels esplèndits fotografiats que n'ha vist en l'àlbum de Lió; y si dins de poc una d'amisela anglesa que no sabem com se diu, y que corria per aquí cercant puntes ab l'anisia de fer un llibre, no'n se diu res aviat, tot això serà lo que sabrem y podrem dir de les nostres puntes.

Ja veieu, donchs, estimats amicichs del Foment de les Arts Decoratives, com es necessària laquesta finalitat de la Exposició. Datus en articles separats, de força interès, els llibres den Fiter, y vergonyosa maravella dels extra-